

17. Kom fäst till jag älskar dig och
 16. Att se'n har mitt hjerta slappat,
 15. Att jag ej fäst älskar dig älskar,
 14. Att jag ej fäst älskar dig älskar,
 13. Att jag ej fäst älskar dig älskar,
 12. Att jag ej fäst älskar dig älskar,

11. Det ligger i vänt i bladet förtas,
 10. Att jag ej fäst älskar dig älskar,
 9. Att jag ej fäst älskar dig älskar,
 8. Att jag ej fäst älskar dig älskar,
 7. Att jag ej fäst älskar dig älskar,
 6. Att jag ej fäst älskar dig älskar,

de häggor, Handsten dras på, shawletter ut-
 af, Sen bär det af i sushungande tras.
 3. Här ständar bokhållrar som uppställda
 tupper Och guppar och guppar med penslade
 lockat, Och swetten den lackar från pannan
 till hals, Det war wäl siurusan till roliger
 wals.
 4. Här dansar boknoddar med sina mam-
 seller, Så fina och söta som små karameller;
 Ja, det är wäl annat än stå bakom diff Och
 lukta på starkpeppar, sillran och siff.
 5. Här dansar det fruar med sina parro-
 ner, Så tjocka och feta som gödda kalfoner;
 Om näbben de äro ej röda, gundås! Men
 blekheten är uppå modet, förstås.
 6. Ta mej siuhakar jag nå'nfin sett ma-
 ken, Här dansar en fröken, till medjan bar-
 naken; Men acf hwad den fröken war blig-
 sam ändå, Som ej låter hela beklädna'n gå af.
 7. Nu har jag tröja, men hade jag en
 frackstump, Ja bara en turum med balhand-
 skar rara; Så skulle jag dansa, för nu har
 jag sett Att här är ej noga på seder och stick.
 8. Acf om jag nu hade mig rocken den
 swarta, Så skulle jag dansa med fröken der-
 borta; Men bonde det är jag, och skapad der-
 till Att föra mitt slammer, som gerna jag vill.

GS 969

T r e n n e

utmärkt wackra och lustiga

W i s o r.

Den Första:

Korpral Sprätt,

som träffades af ett kärleksfört i Danska kriget.

Den Andra:

Fält-Sång.

När Nordens owän hotar, ic.

Den Tredje:

Oscars-Balen i Slammerköping.

Nu har jag då ändeligen kommit på balen, ic.

Pris: 2 fl. banko.

N:o 5.

Christinehamn,
 tryckt hos A. Ludvig Norman, 1854.

[illegible]

18. Min wisa nu tagit ända med sorg,
med sorg; af Danskan jag får kanhända en
förg, en förg. Men jag som Sergeant mig
hämtnar så lätt, så lätt; hwar mö då fört, just
skall nämna Herr Sprätt! Herr Sprätt!

Den Andra:

4. I sålt hur lustigt bröder På lif och
död en lek, Som fröjd och mandom föder;
Men hotar sorg och swel, Att stork i mot-
gång wara, I striden djurf och fall, Att ala-
drig sky en fara, Hwar yngling lära skall.

Den Första:

5. Hvad Stockholm en yngling frestar ända, ända: jag kom med apostlahästar så rå, så rå, tog värfning vid Sven Gardet till sist, till sist, men kinkigt, förstås, det var det; ja wiß! ja wiß!